

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะวิเคราะห์บทบาทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาว่านักเรียนมีความสนใจต่อสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทใดบ้าง ผลที่ผลเสียของการใช้ภาษาในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อนักเรียนเมื่ออย่างไรและสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะมีบทบาทในการช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนหรือไม่เพียงใด

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ในกรุงเทพมหานครจากโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา ๕ โรงเรียน, สังกัดกรมอาชีวศึกษา ๐ โรงเรียน, โรงเรียนราษฎร์ ๕ โรงเรียน และโรงเรียนสาธิต ๑ โรงเรียน รวมทั้งสิ้น ๑๒ โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด ๕๑๐ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๔๐ คน และนักเรียนหญิง ๒๗๐ คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ๑ ชุด โดยได้แนวการสร้างแบบสอบถามจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๓ คน และอาจารย์ภาษาไทยอีก ๒๔ คน สำหรับเนื้อหาแบบสอบถามนักเรียนสอบถามเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนต่อสื่ออิเล็กทรอนิกส์, ผลที่ผลเสียในด้านการใช้ภาษาไทยของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และบทบาทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) และชนิดจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามให้นักเรียนตอบในชั้นเรียนและเก็บคืนทันที ได้แบบสอบถามสมบูรณ์ ๔๕๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ

๘๖.๒๗ แบบสอบถามนี้ใช้เวลาตอบ ๕๐ นาที ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งข้อมูลออกเป็น ๒ ประเภท คือ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) แล้วนำไปหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

๑. สื่ออิเล็กทรอนิกส์นำทั้งผลดีและผลเสียมาสู่นักเรียนผลดีคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในค่านช่วยการสังเกตการใช้ศิลปะการอ่านและการพูด สูงถึงร้อยละ ๕๘.๒๗, เป็นแนวทางการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแสดง, การจัดรายการประเภทต่าง ๆ การอภิปรายและการสัมมนา เป็นต้น คิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๕.๑๘, เป็นแนวทางการใช้ภาษาที่ดีและไม่ดีร้อยละ ๕๔.๕๘ และช่วยการสังเกตส่วนงานการใช้ภาษาของบทความ, ข่าว และสารคดีคิดเป็นร้อยละ ๕๔.๓๘ สำหรับผลเสียที่สื่ออิเล็กทรอนิกส์นำมาให้นักเรียนได้แก่การใช้คำสะแลงทำให้ภาษาวิบัติ สูงที่สุดร้อยละ ๖๓.๑๔ และสร้างคำสำนวนที่เก่าใหม่ผิดจากแบบแผนร้อยละ ๕๖.๘๕

๒. เวลาที่นักเรียนชอบฟังวิทยุเป็นส่วนใหญ่คือเวลาหลัง ๒๐.๐๐ น. และ ๑๖.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. นักเรียนชอบชมโทรทัศน์และมีนักเรียนน้อยมากเพียงร้อยละ ๓.๒๖ เท่านั้นที่ชอบชมโทรทัศน์เวลา ๑๒.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. สำหรับภาพยนตร์นั้นนักเรียนไม่ค่อยได้ไปชมเมื่อให้เลือกลูกทั้งสามคือ วิทยุ, โทรทัศน์ และภาพยนตร์ที่นักเรียนชอบมากที่สุด ผลปรากฏว่านักเรียนเลือกโทรทัศน์ถึงร้อยละ ๘๖.๔๘ และวิทยุร้อยละ ๘๒.๑๖ มีนักเรียนเพียงร้อยละ ๕.๓๐ เท่านั้นที่ชอบภาพยนตร์มากที่สุด

๓. ครูไม่เคยนำรายการวิทยุศึกษาและโทรทัศน์ศึกษามาเปิดให้นักเรียนฟังในชั้นเรียนเลยในอัตราสูงถึงร้อยละ ๗๓.๘๓ และครูไม่เคยให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาเปรียบเทียบกับภาษามาตรฐานในชั้นเรียนเลยร้อยละ ๕๔.๓๘ นับเป็นอัตราส่วนที่สูงมีครูเพียงร้อยละ ๔๖.๗๗ เท่านั้นที่เคยให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และนำมาเปรียบเทียบกับภาษามาตรฐานในชั้นเรียน

๔. สำหรับรายการประเภทต่าง ๆ ที่เสนอทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้น นักเรียนชอบรายการประเภทที่ให้ความบันเทิง, ให้ความรู้และข่าวสารมาก ส่วนโฆษณานักเรียนสนใจน้อยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง ๑.๘๑ เท่านั้น

๕. การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อนักเรียนในด้านวัฒนธรรมการใช้ภาษา การพูด และการฟังมาก นอกจากนี้ยังมีผลต่อการฝึกทักษะการพูดและการฟังในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้นด้วย

๖. การฟังเรื่องราวต่าง ๆ จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีบทบาทในการส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ คือ

ก. ด้านการส่งเสริมทักษะการฟัง ช่วยส่งเสริมทักษะการจับใจความ, เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ฟัง, ใ้ความรู้เพิ่มขึ้น, เกิดความคิดใหม่ ๆ และฝึกการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

ข. ด้านการส่งเสริมทักษะการพูด สื่ออิเล็กทรอนิกส์แสดงแบบอย่างในการพูดลักษณะต่าง ๆ เป็นแบบอย่างในการใช้คำพูดที่เร้าความสนใจให้คิดตามรายการ, เป็นตัวอย่างในการทอดเสียง, เน้นเสียง และสอดคล้องความรู้สึก, เป็นแบบอย่างในการใช้คำสุภาพที่เหมาะสมกับรายการและฐานะของบุคคล, เป็นตัวอย่างในการพูดภาษาที่ดีและไม่ดี, เป็นตัวอย่างในการพูดที่ชุมชน และเป็นตัวอย่างในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำพูดที่สื่อความหมายให้เข้าใจกัน

ค. ด้านส่งเสริมทักษะการอ่าน สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นแบบอย่างในการอ่านที่ถูกจังหวะวรรคตอน, ช่วยส่งเสริมการฝึกความเร็วในการอ่าน, เป็นตัวอย่างในการอ่านบทความหรือสารคดีที่น่าสนใจ และเป็นตัวอย่างในการอ่านคำยากหรือคำย่อต่าง ๆ

ง. ด้านส่งเสริมการเขียน สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นตัวอย่างในการสะกดคำที่ถูกต้อง เป็นแบบอย่างการเขียนประโยคต่าง ๆ และแสดงศิลปะการโฆษณา

๗. การได้ฟังและเห็นการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินและรับเอาคำ, คำนวน, ประโยคตลอดจนลักษณะการอ่านแบบวรรคตอนมาใช้ในชีวิตประจำวันมาก

๕. นักเรียนส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิงมีความเห็นในเรื่องต่าง ๆ เหมือนกัน และมีความเข้าใจเรื่องประโยคและการแบ่งวรรคตอนเหมือนกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

๑. ความเห็นของนักเรียนชายและหญิงที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีส่วนช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนนั้น ส่วนใหญ่เหมือนกัน มีต่างกันมากพอจะเห็นได้ชัดคือ ๒ ประการคือ นักเรียนชายร้อยละ ๕๕.๓๐ เห็นว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์แสดงการใช้วัฒนธรรมทางภาษา นักเรียนหญิงเพียงร้อยละ ๒๙.๙๗ เท่านั้นที่เห็นด้วย และความเห็นในเรื่องการเป็นแบบอย่างของการพูดในที่ชุมชน นักเรียนชายร้อยละ ๔๕.๔๕ นักเรียนหญิงเห็นด้วยเพียงร้อยละ ๒๕.๙๕ นักเรียนส่วนน้อยร้อยละ ๑๖.๐๘ เท่านั้นเห็นว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นตัวอย่างในการเขียนบทสนทนา ส่วนเรื่องผลเสียที่สื่ออิเล็กทรอนิกส์นำมาให้นักเรียนนั้น ทั้งกลุ่มชายและหญิง ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกัน

๒. นักเรียนชอบชมโทรทัศน์มากกว่าฟังวิทยุ ชอบชมเวลา ๑๖.๐๐น. - ๒๐.๐๐.น. ไปแล้ว มีนักเรียนเพียงร้อยละ ๓.๒๖ เท่านั้นที่ชมโทรทัศน์เวลา ๑๒.๐๐น. - ๑๖.๐๐ น. นักเรียนมักฟังวิทยุเวลาหลัง ๒๐.๐๐ น. มีนักเรียนเพียงร้อยละ ๑๐.๑๔ เท่านั้นที่ฟังวิทยุเวลา ๘.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. นักเรียนไม่ค่อยโคชมภาพยนตร์ มีเพียงร้อยละ ๖.๕๒ เท่านั้นที่ไปชมสัปดาห์ละครั้ง รายการที่นักเรียนชอบมากคือ รายการประเภทให้ความบันเทิง สำหรับการโฆษณา นักเรียนชอบน้อยมาก

๓. ครูส่วนใหญ่ไม่เคยนำการใช้ภาษาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาประกอบการสอนในชั้นเรียนเลย มีครูเพียงร้อยละ ๒.๔๕ เท่านั้นที่ทำบ่อยครั้ง ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่น้อยมาก

๔. นักเรียนเห็นว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการฟังและการพูดมากกว่าการอ่านและการเขียน นอกจากนี้ยังมีผลต่อการฝึกทักษะการฟังและการพูดในชั้นเรียนมากกว่าการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งความเห็นของนักเรียนชายและหญิงใกล้เคียงกัน ไม่ต่างกันมากนัก

๕. การฟังเรื่องราวจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นการช่วยส่งเสริมทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่เมื่อนักเรียนต้องการเขียนเรื่องยังไม่สามารถนำสิ่งที่ได้ฟังมาเป็นวัตถุดิบในการเขียนในชั้นเรียนได้มากนักนำมาใช้ใ้ปานกลาง

๖. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพูด นักเรียนเห็นว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ยังใช้ภาษาไม่ค่อยถูกต้อง ชัดเจนนัก ถูกต้องปานกลาง เรื่องการเรียงลำดับประโยคถูกต้องไม่กำกวม นักเรียนเห็นว่ามีส่วนปานกลาง ยังบกพร่องอยู่บ้าง นอกจากนี้ยังมีเรื่องตัวควมกล้ำ ร.ล ถูกต้องชัดเจน และการพูดชัดเจนชัดคำ มีปานกลาง

๗. เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนักเรียนเห็นว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีส่วนส่งเสริมเรื่องการอ่านมาก แต่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเขียนนั้นยังบกพร่องอยู่มาก เพราะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้คำหรือสำนวนต่างประเทศ และใช้คำฟุ่มเฟือยมากมีบ้างปานกลางที่เขียนสำนวนผิด

๘. คำสะแลงที่นักเรียนนำมาใช้ คำบางคำนักเรียนชายใช้มากและนักเรียนหญิงใช้ปานกลางได้แก่คำว่า "เสียบ" , "ชีว" , "แหลก" และ "สปีม" และคำบางคำนักเรียนหญิงใช้มาก แต่นักเรียนชายใช้ปานกลาง ได้แก่ "เซยะเบ็ค" , "วันเบาๆ" , และ "แอม" มีคำบางคำนักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้ปานกลางคือ "อม" , "บ๊ะ" , "ไฉไล" , "ซัวร์" , "ป๊า" และ "ถูกต้องที่สุด" นอกนั้นใช้มากเหมือนกันทั้งชายและหญิง

ในคำบางคำที่มาจากภาษาต่างประเทศนักเรียนใช้คำต่าง ๆ มาก ใช้คำว่า "โคป" ปานกลาง, คำย่อหรือตัดคำนักเรียนก็ใช้กันมากเช่นเดียวกัน แต่มีคำบางคำใช้ปานกลางคือ "ส.ป.ค." และ "เรียบรอย ร.ร.จ." ส่วนคำว่า "สน" นักเรียนชายใช้ปานกลาง, หญิงใช้มาก

สำนวนมีหลายสำนวนที่นักเรียนใช้มาก มีบางสำนวนใช้ปานกลาง คือ "จุกใต้คำตอ" และ "คียบเครื่องชน" นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ใช้มากคือ "เรือเค้าเลย" และ "ปรุงอาหารให้อร่อยต้องใจเย็น ๆ" นอกนั้นใช้ปานกลาง

๙. เรื่องประโยคนักเรียนตัดสินใจว่าถูกต่องมากหรือน้อย มีอยู่ประโยคเดียวที่ตัดสินใจว่าถูกต่องมาก ส่วนใหญ่นักเรียนตอบปานกลาง จากการสังเกตคำเฉลยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จะเห็นได้ว่า คำตอบของแต่ละข้อมีการกระจายของคำตอบตั้งแต่มากไปจนถึงน้อย

ขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง

- ๑. ผู้ประกาศควรผ่านการสอบจากกรมประชาสัมพันธ์ก่อนทุกคน
- ๒. กรมประชาสัมพันธ์ควรจัดการอบรมผู้จัดรายการใหม่บ่อยครั้ง เพื่อให้รู้จักเทคนิคในการเสนอรายการที่ดี และเน้นเรื่องการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมด้วย
- ๓. การจัดอบรมแต่ละครั้งควรใช้เวลาเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ เดือน เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น รูปแบบของการจัดอบรมควรมีการประชุมกลุ่มย่อยกันบ้าง ให้มีโอกาสดลองทำจริง ๆ นอกจากนี้ควรจัดรูปแบบการสัมมนาบ้าง

๔. นอกจากจะอบรม ผู้ประกาศและผู้จัดรายการแล้วผู้อำนวยการสถานี และหัวหน้าฝ่ายจัดรายการเองควรผ่านการอบรมหลักสูตรการผลิตรายการของโรงเรียนการประชาสัมพันธ์ด้วย

๕. การแปลข่าวต่างประเทศ ควรมีการตรวจสอบสำนวนภาษาไทยให้ละเอียดถูกต้องเป็นภาษาไทย ก่อนออกอากาศ

๖. การจัดรายการทุกประเภทควรทำบทไม่ควรพูดปากเปล่า ทางสถานีวิทยุควรมหาผู้ชำนาญด้านภาษาไทยตรวจสอบก่อนออกอากาศ เพื่อควบคุมให้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม

๗. การเสนอรายการบันเทิง ควรสอดแทรกความรู้ให้มากขึ้น ไม่ใช่เปิดเพลงสลับกับโฆษณาแต่เพียงอย่างเดียว สถานีวิทยุควรมีนโยบายส่งเสริมความรู้ในด้านต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

สำหรับสื่อวิทยุโทรทัศน์

๑. การเขียนไตเติ้ลรายการและตัวอักษรที่จะปรากฏบนจอภาพควรผ่านการตรวจแก้ไขให้สะกดถูกต้องเสียก่อนจะแพร่ภาพ

๒. บทละครและบทพากย์ภาพยนตร์ควรผ่านการตรวจแก้ด้านภาษาไทยถูกต้องเหมาะสม ไม่ใช่คำหยาบหรือคำสะแลงมากเกินไป

สำหรับภาพยนตร์

๑. การตั้งชื่อภาพยนตร์ไม่ควรใช้คำที่ก่อให้เกิดความหวาดเสียว หรือลามกอนาจาร ควรได้มีการตรวจสอบเสียก่อน

๒. คณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ควรมุ่งในการใช้ภาษาที่ถูกต้องโดยให้บริษัทภาพยนตร์ที่จะส่งภาพยนตร์ให้ตรวจ ส่งบทภาพยนตร์ควย สำหรับภาพยนตร์ที่มีบทพากย์ และบทบรรยาย ควรส่งให้ตรวจเสียก่อน

๓. การทำบทภาพยนตร์ ควรหาผู้เชี่ยวชาญภาษาไทยตรวจแก้ไขสำนวน, ถ้อยคำ และรูปประโยคถูกต้องเสียก่อน

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ภาษาไทย

๑. อาจารย์ภาษาไทยควรนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

๒. อาจารย์ควรนำถ้อยคำ, สำนวนและประโยคที่ไต่กันไต่เห็นจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาเป็นตัวอย่างทั้งดีและไม่ดีให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์วิจารณ์และแก้ไข

๓. ให้นักเรียนสังเกตข้อแตกต่างของการใช้ภาษาของรายการต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร และให้ฝึกโดยสมมติเหตุการณ์ให้นักเรียนลองปฏิบัติดู

๔. อาจารย์ภาษาไทยควรเอาใจใส่กับการเปลี่ยนแปลงของภาษาและคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนใช้ผิด

๕. ใช้ประโยชน์จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มที่ในการช่วยส่งเสริมด้านฝึกทักษะการฟัง, การพูด, การอ่าน และการเขียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ทำการวิจัยต่อไป

๑. ควรวิเคราะห์บทบาทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในสถานต่าง ๆ ของนักเรียน

๒. ควรสำรวจวัตถุประสงค์ของสถานีวิทยุ และโทรทัศน์แต่ละแห่ง เพื่อพิจารณาว่า วัตถุประสงค์ของสถานีเอื้อต่อการส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่ดีได้เพียงใด

๓. ควรศึกษาลักษณะการใช้ภาษาของการพากษ์ภาพยนตร์กลางแปลงว่าเป็นอย่างไร ควรได้มีการแก้ไขปรับปรุงอย่างไรบ้าง